[2019] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 779

ਸੁਨੀਟਾ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

(2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 546) 30 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 s.302-ਕਤਲ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ 'ਬਿਟੋਰਾ' (ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਬਰ ਦੇ ਸ਼ੰਕੂ ਭੰਡਾਰਨ) ਉੱਤੇ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ ਸੀ-ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ-ਡੀ. ਐੱਨ. ਏ. ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ ਪੀ. ਡਬਲਿਊ.-3 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਡੀ. ਐੱਨ. ਏ. ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ-ਇਹ ਪੀ. ਡਬਲਿਊ.-3 ਦੀ ਧੀ 'ਐੱਸ.' ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੀ-ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਪਿੰਡ ਗਏ ਸਨ-ਅੱਗੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਈਡੀ2 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਾਰਦਾਨੇ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਸੀ-ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 5 ਵਜੇ ਆਈਡੀ2 ਉੱਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂ/ਐੱਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 106 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਸੜ੍ਹਦੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-4,5 ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਬੂਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗ਼ੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ-ਸਕੂਟੀ' ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਰਾਮਦ-ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਲੌਤਾ ਸਬੂਤ ਆਖਰੀ

ਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਤੇ 5 ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। 302 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਈ-ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 - s.106।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13] [787-E-F]

2. (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਐੱਸ' ਦੀ ਉਚਾਈ 5 'ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਸ ਅੱਡੇ' ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਔਰਤ ਦੀ ਉਚਾਈ 5 '7' ਸੀ। (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਅਤੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਅੰਤਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਦੇ ਫੁੱਟਰੈਸਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਇੱਕ ਬੋਰੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ (ਸਾਬਕਾ. ਡੀ-5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਭਰ ਨਮਕ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ' ਬਿਟੋਰਾ '(ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਬਰ ਦੇ ਕੇਕ ਦਾ ਸ਼ੰਕੂ ਭੰਡਾਰਨ) ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਆਖਰੀ ਵਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੁਆਰਾ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਅਤੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਾਰ ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਦੁਆਰਾ ਸਵੇਰੇ 2 ਵਜੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪੈਰਾ 15] [788-ਬੀ-ਈ]

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਸੜ੍ਹਦੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ 'ਆਰਐੱਸ' ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਬੂਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਜੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗ਼ੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ - 12). ਦੂਜਾ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੈ। (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੋਰੀ ਨਾਲ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [788-G-H; 789-A-D]

ਸਤਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਏ (2018) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 610; ਅਸਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ 2018 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ. ਸੀ. 2179-'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2018) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 610 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 10

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 546. 2006 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241-ਡੀ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ <ਆਈ. ਡੀ. 1] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼ੈਰਿਆ ਸਹਾਏ, ਅਮਿਤ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ, ਪੰਕਜ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਜੀਤ ਪਾਲੀਵਾਲ, ਅਵੀਸੇਕ ਮਿੰਜ, ਵਿਸ਼ਵ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਨੀਤਾ ਨੂੰ 13 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 25 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2. ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਧਰਮਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਡੋਲਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਅਤੇ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸਾਗਰ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਡੇਢ ਸਾਲ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਨੀਤਾ ਰੌਸ਼ਨ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਿੰਡ ਦਡੋਲਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਵੀ ਸੀ। ਰੌਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਦੋ ਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਸਨ।

3. ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ, ਜੋ 55 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦਡੋਲਾ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਸੰਗਤੇਰਾ (ਯੂ. ਪੀ.) ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੈਤ□ਕ ਪਿੰਡ ਸੁਸ਼ੀਲਾ। ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬੂਰਾਮ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਲਗਭਗ 18-20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਬੂਰਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੀਰਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਨਿਰਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਨੀਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬੂਰਾਮ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਨੀਤਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬੂਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਸੰਗਤੇਰਾ ਲਗਭਗ 100 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ। ਦਡੋਲਾ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 55 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ। ਸੰਗਤੇਰਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦਡੋਲਾ ਤੋਂ।

4. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਰਾਮ ਦਿਵਿਆ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ 8 ਵਜੇ ਰਿਪੋਰਟ (Ex.P/24) ਦਰਜ ਕਰਵਾਈਃ 30 ਮੈਂ 4 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬੂਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਬਟਾਈ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ। ਲਗਭਗ 6 ਏ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' (ਗਾਂ ਦੇ ਗੋਬਰ ਦੇ ਸ਼ੰਕੂ ਭੰਡਾਰ) ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ' ਤੇ ਗਈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਰਿਪੋਰਟ (Ex.P/25) ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ. ਆਈ. ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਕਰਨਾਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਪੀ. ਜੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ., ਰੋਹਤਕ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। 8) ਡਾਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ. 5 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ Ex.P/26 ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਸੀ। 4 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਈਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) (ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਅਤੇ ਕਾਂਤੀ (ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਮਾਂ) ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਡੀ. ਐੱਨ. ਏ. ਟੈਸਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ ਹੈ। ਪੀ/35 ਮਿਤੀ 1 ਜੂਨ, 2004 ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ ਕਾਂਤੀ ਅਤੇ ਇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 15 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. (Ex.P/10) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. 9 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਨੇ ਇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਪਤਾ ਬੱਚਿਆਂ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਮਾਨਵ ਸੇਵਾ ਸੰਘ, ਪਾਣੀਪਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਈਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਦਡੋਲਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਪਾਣੀਪਤ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ।

6. ਇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 16 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਵਿਖੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 3/4 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ।

7. ਇਹ ਜਾਂਚ ਐਸ. ਆਈ. ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. - 14), ਐਸ. ਆਈ. ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) 20). ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸੇਠ ਪਾਲ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਖੁਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੇਸ ਬਾਬੂਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਅਤੇ ਬਾਬੂਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਬੂਰਾਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੀਰਜ

(ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ 3 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਜੀ. ਟੀ. ਰੋਡ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਮੋੜ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 2 ਵਜੇ ਕਰਨਾਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 3/4 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 2 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੁਨੀਤਾ ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫੁੱਟਰੈਸਟ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਨੇ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 9 ਵਜੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦੋ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸੇਠ ਪਾਲ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਚਾਈ 5 '7 "ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਈਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 5 'ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਚਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਤਰੇਆ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੁਟਰੈਸਟ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਰਥੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 5 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਸਾੜਨ ਦੇ 7-8 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੁਨੀਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਤਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (1) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਅਤੇ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ -

“6. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ ਆਖਰੀ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ

ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ

ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਉਸੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਤੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11. ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“9. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਲਾਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ

ਪੜ੍ਹਾਲਾ ਵੀਰਾ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 3 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: —

“10. .....ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

(1) (2) ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ;

(3) ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪਰਾਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ

(4) ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਗੰਭੀਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 4.)

11. ਰਾਮ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 5, ਪ੍ਰੇਮ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 6, ਈਅਰਭਦਰਪਾ ਉਰਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 7, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 8, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੀ ਦੇਖੋ। 9 "

10. ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ 10 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆਃ

“4. .....ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲਿੰਕਾਂ ਦੀ ਅਟੁੱਟ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜੋੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜ੍ਹੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਗੁਣਾਤਮਕ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਆਚਰਣ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਤੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੀ ਢੁਕਵੀਂਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ”

12. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭੀ ਹੈ।

13. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਨੀਤਾ ਦਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿੰਡ ਦਡੋਲਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਹੀ ਪਿੰਡ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਦਾ ਹੈ। ਸੁਨੀਤਾ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਸੁਨੀਤਾ ਲਗਭਗ 55 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਦਡੋਲਾ ਤੋਂ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਸੰਗਤੇਰਾ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਪਿੰਡ ਦਡੋਲਾ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਸੰਗਤੇਰਾ ਗਏ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਕੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਸੁਨੀਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਸੂਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਹੈ।

14. ਸੁਸ਼ੀਲਾ 3 ਜਨਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਲਾਪਤਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਲਾਪਤਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਈਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15 ਜੂਨ 2004 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰੌਸ਼ਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੌਸ਼ਨ ਡੀ ਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਨਵ ਸੇਵਾ ਸੰਘ, ਪਾਣੀਪਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਤੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਵ ਸੇਵਾ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ।

15. ਇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਉਚਾਈ 5 'ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਸ ਅੱਡੇ' ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਔਰਤ 5 '7' ਸੀ। ਈਸ਼ਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਅਤੇ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸੰਗਤੀ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਦੇ ਫ੍ਰੰਟਰੇਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਬਾਰ ਬੈਗ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਬਾਬੂਰਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਨੀਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ (ਸਾਬਕਾ. ਡੀ-5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬੂਰਾਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਭਰ ਨਮਕ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ' ਬਿਟੇਰਾ 'ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 3 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਸੁਨੀਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੋ ਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਅਤੇ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਨੀਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੋਰੇ ਨਾਲ ਨੀਰਜ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 2 ਵਜੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

16. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਡੀਐਨਏ ਟੈਸਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

17. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਲਦੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਬਿਟੋਰਾ' 'ਏ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ 'ਬਿਟੋਰਾ' ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਬੂਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਬੂਤ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਜਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗ਼ੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੈ। ਨੀਰਜ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੋਰੀ ਨਾਲ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਕੂਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਟੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

18. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate